

правовідносин може полягати в такому усталеному твердженні, як «регульовані нормами екологічного права суспільні відносини, що виникають, змінюються чи припиняються у сфері охорони навколишнього середовища та забезпечення екологічної безпеки».

Список джерел:

1. Об'єкти екологічних правовідносин: сучасні підходи. Г. В. Анісімова. Теорія і практика правознавства. 2014. Вип. 1. 20 с.
2. Екологічне право : підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. За ред. А. П. Гетьмана. Х.: Право. 2013. 432 с.
3. Екологічне право України : підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. За ред. А. П. Гетьмана та М. В. Шульги. Харків. Право. 2009. 328 с.

Рогознікова Д.І.,
студентка 2 курсу
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Тимченко Л.М.,
кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО ПРАВА В УКРАЇНІ

Стрімкий перехід усього цивілізованого світу в цифровий простір вимагає повномасштабного реформування правової системи, що безнадійно відстала від технічного прогресу, за допомогою нових технологій, методів і розуміння юриспруденції в іншому напрямі. Це ставить нові завдання і перед фахівцями у сфері трудового права.

На початку ХХІ століття трудові права нарешті зайняли гідне місце в системі прав людини. Йдеться про те, що з самого початку громадянським та політичними правам приділялося значно більше уваги, на їхньому дотриманні була зосереджена вся увага як держав, так і міжнародної спільноти. Водночас права другого покоління проголошувалися, але залишалися в більшості своїй декларативними [1].

Сучасною тенденцією розвитку міждержавних відносин є допомога більш розвинених країн країнам, що розвиваються. Наприклад, ЄС виділяє близько 2 мільярдів євро на допомогу країнам, що розвиваються. Окрім того, ЄС установлює преференційні умови торгівлі для країн, що розвиваються, і серед вимог до таких країн для надання їм торгових преференцій визначено визнання та забезпечення трудових прав. Очевидно, що трудові права відтепер є одним з головних та визначальних чинників подальшого розвитку міжнародного

співробітництва. І якщо раніше трудові права були лише декларативними можливостями людини, то тепер від рівня їхнього визнання та забезпечення залежить і становище країни на міжнародній арені, розвиток та встановлення з нею політичних, економічних зв'язків. Основними принципами запропонованої Урядом реформи є лібералізація трудового законодавства, спрямована на створення рівних правил гри і балансу інтересів працівників і роботодавців, надання стимулів для розвитку бізнесу, спрощення входу-виходу з трудових відносин в поєднанні з ефективними механізмами захисту від раптової втрати роботи, полегшення пошуку нової роботи і зниження рівня безробіття [2].

В розвитку науки трудового права виявляються такі основні тенденції:

- 1) повільність розвитку науки трудового права;
- 2) невирішеність основоположних проблем трудового права України, таких як поняття, предмет, принципи трудового права;
- 3) полярність підходів та поглядів щодо вирішення більшості проблем трудового права;
- 4) відставання процесу формування трудового законодавства від темпів розвитку науки трудового права;
- 5) невідповідність напрямів наукових досліджень спрямованості розвитку суспільних відносин та потребам суспільства.

Становлення ринкових відносин в Україні зумовило появу негативних тенденцій у сфері застосування праці.[3]

Для суспільної практики України в останнє десятиріччя характерним стало використання найманої праці працівників без формального оформлення трудових відносин, тобто без укладення трудового договору належним чином. 2020 рік став досить насиченим щодо змін у трудовому законодавстві. Найбільш суттєвий вплив внесла ситуація із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19). Трудове законодавство необхідно було адаптувати до реалій праці та започаткувати більш гнучкі норми як для роботодавців, так і для працівників. 30 березня 2020 року ВРУ прийняла Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)». Закон набув чинності 02 квітня 2020 року і вніс чимало змін до трудового законодавства.[4]

Отже, враховуючи перехід України в Європейський правовий простір, необхідно гармонізувати національне законодавство з використанням новітніх світових тенденцій. Застосування технологій державного блокчейну допоможе отримати необхідні дані стосовно працівника, роботодавця, відбудеться повна фіксація їх та неможливість протиправної зміни чи укладення з вимогами, що суперечать законодавству. Я вважаю, що в Україні є необхідність нового комплексного підходу до трудових прав та їх правового опосередкування. Сучасне трудове право приймає на себе охорону гідності особистості, недоторканості приватного життя, особистої та сімейної таємниці, а також інших нематеріальних благ найманого працівника, і таким чином сприяє формуванню статусу «соціального громадянина».

Список джерел:

1. Краснов Є. В. Основні трудові права: міжнародні стандарти і законодавство України : [монографія] / Є. В. Краснов. – О. : Фенікс, 2013. – 178 с.
2. Серeda О. Міжнародні стандарти з охорони праці: сучасний стан та перспективи адаптації законодавства України / О. Серeda // *Публічне право*. – 2014. – № 2. – С. 219–226.
3. Твердовський І. М. Заборона дискримінації у сфері праці: міжнародно-правовий аспект / І. М. Твердовський // *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. – К., 2012. – Вип. 51. – С. 352–357.
4. Мельник Н. С. Функція визначення загальної політики МОП / Н. О. Мельник // *Часопис Київського університету права*. – 2012. – № 2. – С. 358–361.

Смоляр А.В.,

студентка 2 курсу

гр.ЮД-945

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Тимченко Л.М.,

кандидат юридичних наук,

старший викладач

кафедри цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ СТРОКОВИХ ТРУДОВИХ ДОГОВОРІВ

Кожна соціально орієнтована держава повинна ставити собі за мету забезпечувати максимально дозволений рівень зайнятості населення, тому що зайнятість в життєдіяльності людини займає особливу роль, оскільки особистість завдяки зайнятості задовольняє свої потреби.

З огляду на нинішню ситуацію, в якій знаходиться країна, безробіття – це найбільш гостра проблема, з якою стикається населення України в умовах сьогодення. Нині на сучасному світовому ринку праці ми можемо спостерігати збільшення безробітних людей, за останніми підрахунками Державної служби статистики, станом на вересень 2020 року в Україні зафіксовано більше ніж півтора мільйона людей. А рівень безробіття за даними служби досяг 9,9% [2, с.85].

З метою ефективної боротьби з безробіттям законодавцю не варто йти виключно шляхом нав'язування сторонам певного виду трудових відносин, але така свобода дій для сторін жодним чином не має суперечити реалізації їхніх трудових прав. Подальше вдосконалення законодавства про працю має мінімізувати його неоднозначне тлумачення та, як наслідок, звуження гарантій однієї зі сторін трудового договору [3, с.147].